

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2010 r. przez Księstwo Liechtensteinu przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA

(Sprawa E-17/10)

(2011/C 58/06)

Skarga przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 22 grudnia 2010 r. przez Księstwo Liechtensteinu, reprezentowane przez Dr Andreę Entner-Koch, działającą w charakterze pełnomocnika Księstwa Liechtensteinu, Jednostka Koordynacyjna ds. EOG, Austrasse 79/Europark, 9490 Vaduz, Fürstentum Liechtenstein.

Księstwo Liechtensteinu wnosi do Trybunału EFTA o:

- 1) unieważnienie decyzji Urzędu Nadzoru EFTA nr 416/10/COL z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie opodatkowania przedsiębiorstw inwestycyjnych na mocy ustawy podatkowej Liechtensteinu;
 - 2) alternatywne stwierdzenie nieważności art. 3 i 4 decyzji Urzędu EFTA nr 416/10/COL z dnia 3 listopada 2010 r. w zakresie, w jakim artykuły te nakazują odzyskanie pomocy, o której mowa w art. 1 tej decyzji;
- oraz
- 3) obciążenie Urzędu Nadzoru EFTA kosztami postępowania.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

- W decyzji Urzędu Nadzoru EFTA nr 416/10/COL z dnia 3 listopada 2010 r. ogłoszono, że zwolnienia podatkowe zastosowane w odniesieniu do spółek inwestycyjnych, które zostały uchylone z dniem 30 czerwca 2006 r., nie są zgodne z art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.
- Urząd Nadzoru EFTA uznał ponadto, iż domniemana pomoc stanowi pomoc niezgodną z prawem, a zatem podlega odzyskaniu od spółek inwestycyjnych, które ją otrzymywały od dnia 15 marca 1997 r. do dnia, w którym beneficjenci po raz ostatni skorzystali ze zwolnień po ich uchyleniu w 2006 r.
- Urząd Nadzoru EFTA uznał, że zwrot powinien zostać dokonany bezzwłocznie, a w każdym razie przed dniem 3 marca 2011 r., zgodnie z procedurami przewidzianymi przez prawo krajowe, pod warunkiem że umożliwiają one natychmiastowe i skuteczne wykonanie decyzji.
- Skarżący twierdzi, że przedmiotowe przepisy podatkowe nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.
- Skarżący twierdzi, że Urząd Nadzoru EFTA:
 - popełnił błąd, kiedy zastosował art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG do opodatkowania spółek inwestycyjnych na mocy ustawy podatkowej Liechtensteinu i nakazał zwrot domniemanej pomocy niezgodnej z prawem od spółek inwestycyjnych od dnia 15 marca 1997 r.,
 - naruszył zasady ogólne prawa EOG, nakazując odzyskanie domniemanej pomocy niezgodnej z prawem,
 - nie przedstawił odpowiedniego uzasadnienia w kwestionowanej decyzji, wymaganego na mocy art. 16 porozumienia o nadzorze i Trybunale.